

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli i aforyzmy) LXXVIII [wybrał Roman Łyczywek]

Palestra 30/9(345), 65-66

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sumienny, powinna się spotkać z tym większym uznaniem, że działalność Armii Krajowej na Śląsku jest ogółowi społeczeństwa mało znana."

Książka adw. Niekrasza uzyskała szereg znakomitych recenzji i przedstawiona została do nagrody im. Fiderkiewicza. Dała też ona asumpt do 2 audycji radiowych o wkładzie walki wyzwolenczej o polskość Śląska. W jednej z tych audycji biorący w niej udział autor wstępu dr Józef Musioł oświadczył, że pełny wysiłek zbrojny ludu śląskiego będzie można dojrzeć dopiero wówczas, gdy odrzuci się wejrzenie jednostronne, jeśli polem widzenia objęty będzie nie odłamek społeczeństwa, lecz działania wszystkich organizacji walczących o niepodległość Polski i o polskość Śląska. Prawda to niby oczywista i chyba dzisiaj już przez nikogo nie kwestionowana, ale długo musiała ona czekać na swe powszechne uznanie. A szkoda.

Andrzej Rajpert

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY (myśli—aforyzmy) LXXVIII

Doświadczenie uczy, że w krajach, w których kary są łagodne, działają one na obywateli tak samo jak gdzie indziej wielkie.

(MONTESQUIEU)

Każdy proces to problem ludzki, cały problem epoki, ujawniony przez jedno jakieś wydarzenie, jednego człowieka.

(VERGES)

Kara śmierci odejdzie, jak odeszły tortury i kwalifikowana kara śmierci.

(SOBOLEWSKI)

Powinieneś być rycerzem bez strachu i zmały, bo walczysz o sprawiedliwość.

(RUSKIN)

Należałoby sobie życzyć, by uczono wymowy ściśle przeznaczonej dla adwokatury, która by prowadziła na tej drodze w sposób pewny jej adeptów, aby weszli całkowicie przygotowani do zawodu.

(de PITAVAL)

Dla adwokatury zagadnienie wymiaru sprawiedliwości nie leży w płaszczyźnie surowości czy łagodności sądów. Niech sędzia będzie surowy tam, gdzie trzeba, i niech jego łagodność nie wyraża się w tym, że brak dowodu winy lub cech przestępstwa (w czynie zarzucanym oskarżonemu) poczytuje za okoliczność łagodzącą.

(KARNIOL)

Żądanie, aby adwokat we wszystkich wypadkach był bezkompromisowym heroldem prawdy wbrew trzeźwo ocenianemu interesowi swojego klienta — a nawet, być może, wbrew jego woli — aby krzyczał wszem wobec: „zbrodnia, protestuję” bez względu na skutki, jakie może pociągnąć jego zachowanie, byłoby żądaniem jawnie demagogicznym.

(CIEŚLAK)

Cokolwiek by w tym kierunku uczyniono, nigdy społeczeństwo nie potrafi tworzyć sprawiedliwości.

(RENAN)

Więźniowie jednej epoki bywają stróżami więziennymi w epoce następnej.

(OPOLSKI)

W y b r a ł R. Łyczywek

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

1. Uchwała Nr 1/XIII

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 14 czerwca 1986 r.

w sprawie ustalenia parytetu osobowego delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury w dniach 22 i 23 listopada 1986 r.

- I. Naczelna Rada Adwokacka na zasadzie art. 54 ust. 1 p. o a. ustala parytet osobowy delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury, mający się odbyć w dniach 22 i 23 listopada 1986 r., w wysokości: 1 delegat na 35 adwokatów.
- II. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Uchwała Nr 4/XIII

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15 czerwca 1986 r.

w sprawie sytuacji materialnej adwokatów emerytów i rencistów oraz budowy Domu Adwokata Seniora

Naczelna Rada Adwokacka, po zapoznaniu się z memoriałem Koła Emerytów przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie oraz po wysłuchaniu referatu przedstawiciela tego Koła adw. Jerzego Klewina, a także wystąpienia przewodniczącego Komisji d/s budowy Domu Adwokata Seniora adw. Stanisława Śniechórskiego, postanowiła:

- 1) stwierdzić, że los i sytuacja adwokatów emerytów i rencistów, znajdujących się przeważnie w ciężkich warunkach materialnych, a niekiedy wręcz w niedostatku, powinna być przedmiotem troski i odpowiedzialności moralnej całej adwokatury;
- 2) zobowiązać okręgowe rady adwokackie do wniesienia tego problemu pod obrady zgromadzeń izb w celu opracowania form konkretnej, bardziej efektywnej od dotychczasowej pomocy finansowej na rzecz adwokatów emerytów i rencistów, również w kontekście uchwały NRA nr 2/XIII podjętej w dniu 14 czerwca 1986 r., oraz do przedstawienia Prezydium NRA decyzji podjętych w tym zakresie w terminie do dnia 31 października 1986 r.;
- 3) zobowiązać okręgowe rady adwokackie do ostatecznego wniesienia problemu ewentualnej budowy Domu Adwokata Seniora pod obrady zgromadzeń izb w celu ostatecznego wypowiedzenia się co do samej koncepcji takiej budowy oraz ewentualnych potrzeb w tym zakresie adwokatów emerytów i rencistów, członków danej izby, i przedstawienia Prezydium NRA zajętego stanowiska w terminie do 31 października 1986 r.;